

ĐOẠN KẾT

“Các câu hỏi của đức Vua Milinda được truyền đạt ở trong tập sách này gồm có hai trăm sáu mươi hai câu hỏi, được chia thành hai mươi hai phẩm, thuộc về sáu chương, như vậy là đầy đủ. Tuy nhiên, còn có bốn mươi hai câu hỏi chưa được truyền đạt. Tổng cộng tất cả các câu hỏi đã được truyền đạt và chưa được truyền đạt là ba trăm lẻ bốn câu hỏi. Hết thấy tất cả được gọi tên là: *‘Các câu hỏi của đức Vua Milinda.’*”

Vào lúc kết thúc các câu hỏi, các câu trả lời của đức Vua và vị Trưởng lão, đại địa cầu này, có phần đất rắn là tám mươi bốn trăm ngàn (tám triệu bốn trăm ngàn) do-tuần, được bao quanh bởi nước, đã rung động theo sáu cách, các tia sét đã phóng ra, chư thiên đã đổ xuống cơn mưa bông hoa thuộc cõi trời, Đại Phạm thiên đã thốt lời tán thán, ở giữa lòng đại dương đã có tiếng động lớn tựa như tiếng gầm của sấm ở đám mây đen. Như thế, đức Vua Milinda ấy và đoàn hậu cung đã chấp tay cúi mình, đê đầu đánh lễ.

Đức Vua Milinda, có tâm mừng rỡ tốt độ, đã trở thành người có sự hiểu biết về giáo pháp của đức Phật, không còn hoài nghi ở ba ngôi báu, thoát khỏi bụi rậm, không còn ương bướng, đã được tịnh tín tốt độ ở các đức hạnh, ở sự xuất gia, ở sự khéo thực hành và bốn oai nghi của vị Trưởng lão, được tự tin, không còn mong cầu, sự ngã mạn và kiêu ngạo đã được diệt trừ, tựa như rắn chúa có răng nanh đã bị nhổ đi, [đức Vua] đã nói như vậy:

“Thưa Ngài Nāgasena, lành thay, lành thay! Các câu hỏi có liên quan đến đức Phật đã được Ngài trả lời. Ở giáo pháp này của đức Phật, ngoại trừ Trưởng lão Sāriputta, vị Tướng quân Chánh pháp, không có ai khác tương đương Ngài trong việc trả lời các câu hỏi. Thưa Ngài Nāgasena, xin Ngài chấp nhận trăm là nam cư sĩ đã đi đến nương nhờ kể từ hôm nay cho đến trọn đời.”

Từ đó, đức Vua cùng với các đội binh lính phục vụ cho Trưởng lão Nāgasena, cho xây dựng tu viện tên Milinda, sau đó dâng đến vị Trưởng lão, rồi hộ độ bốn món vật dụng đến Trưởng lão Nāgasena cùng với một trăm *koti* [một tỷ] vị Tỳ-khưu là các bậc lậu tận. Thêm nữa, sau khi đã được tịnh tín đối với trí tuệ của vị Trưởng lão, sau khi đã trao lại vương quốc cho người con trai, đức Vua đã rời nhà xuất gia sống không nhà, đã làm tăng trưởng pháp minh sát và đã đạt được phẩm vị A-la-hán.” Vì thế, đã được nói rằng:

“Trí tuệ được ca tụng ở thế gian, việc thuyết giảng nhằm việc duy trì Chánh pháp, sau khi trừ diệt sự phân vân bằng trí tuệ, các bậc sáng trí đạt được sự an tịnh.”

Trí tuệ đứng vững ở trên vai của người nào, ở người nào niệm không thiếu sót, người ấy chính là bậc tối cao, vô thượng, nhận lãnh phần đặc biệt của sự cúng dường.

Chính vì thế, con người sáng trí, trong khi nhận thức về mục đích của bản thân, nên cúng dường các bậc có trí tuệ, ví như cúng dường ngôi bảo tháp là nơi đáng được cúng dường.”

“Vị Đại Trưởng lão tên Doṇi sống ở thành phố Doṇi thuộc xứ Lankā đã viết lại [tập sách] đã được xếp đặt khéo léo theo như đã được nghe.

Câu hỏi của đức Vua Milinda và câu trả lời của vị Nāgasena, bởi vì Milinda có trí tuệ lớn lao và vị Nāgasena vô cùng sáng trí.

Do việc làm phước thiện này, mong rằng từ chốn này tôi đi đến cõi trời Đâu-suất, và ở ngày vị lai tôi có thể gặp [đức Phật] Metteyya, và có thể lắng nghe giáo pháp tối thượng.”

“MILINDA VẤN ĐẠO” ĐƯỢC CHẤM DỨT.

